

ὕπᾱλληλος ἐρωτᾷ τὴν Δρα πρὶν ἢ μεταβῇ τὸ πρῶτ' παρὰ τῷ Προέδρῳ ν' ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά της :

— Πῶς διήλθε τὴν χθές ὁ ἀσθενής σας ;

— Πολὺ καλὰ δι' ἄνθρωπον ὅστις πάσχει ὡς αὐτός.

— Τί φρονεῖ ὁ ἴδιος περὶ τῆς καταστάσεώς του ;

— Πάντοτε ὑπῆρξεν εὐθυμὸς καὶ πλήρης ἐλπίδος ὥστε ἐθεώρησε τὴν ἀνάρρωσίν του ὡς βεβαίαν. Ἀλλὰ χθές ἐφάνη ὀλίγον ἀπελπίς κατὰ πρῶτην φοράν.

— Ἀλλὰ ἐννοεῖ ὅτι τὸ πάθημά του βαίνει ἐπὶ τὰ κρείττω ;

— Ναί, τὸ γινώσκει ἀλλ' ἦτο πολὺ ἀνίσυχος καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν χθές καὶ εἶχε πλήρη αἰσθησιν τοῦ ἀγῶνος τὸν ὅποιον καταβάλλει μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου.

— Ἐχει λοιπὸν συνείδησιν καὶ τῶν ἐνδεχομένων ;

— Πληρέστατα. Εἶχεν ἀποκάμει καθολοκληρίαν χθές καὶ εἶπεν εἰς τὴν σύζυγόν του : Ἀπορῶ ἂν ἀξίζῃ τὸν κόπον νὰ καταβάλῃ τις τόσον ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ θανάτου δι' ὀλίγην ἐτι ζωὴν τὴν ὁποίαν δυνατόν ν' ἀπολαύσῃ ἀκόμη. Ἡ κ. Γάρφειλδ τῷ εἶπε : μὴ τὰ λέγῃς αὐτά· βεβαίως ἀξίζει τὸν κόπον.

— Ἐχει ἡ κ. Γάρφειλδ πολλὴν ἐλπίδα ;

— Εἶναι λίαν θαρραλέα. Ὁ πρόεδρος τὴν ἤθελε πλησίον τοῦ πολὺ χθές, καὶ αὕτη ἔμενε. Προσπαθοῦμεν, μολταυτά, νὰ τὴν ἀπαλλάσωμεν πολλῆς ἐξ-αντλήσεως τῶν δυνάμεων της διότι ὅταν ὁ πρόεδρος θὰ διατελῇ εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀναρρώσεως θὰ θέλῃ αὕτην πάντοτε πλησίον του.

— Νομίζετε ὅτι ἡ πληγὴ οὐλοῦται ;

— Βαίνει λίαν κατ' εὐχὴν· ἀλλ' ὁ πρόεδρος δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ διατί δὲν αἰσθάνεται καλλίτερα ὅταν ἡ πληγὴ προβαίνει τοσοῦτον καλῶς, ἀλλὰ τοῦτο βεβαίως τὸ ἐπεριμένον.

— Ἐχει βαρυνθῇ τὴν κλίνην ;

— Φοβερὰ. Χθές ἐφαίνετο ὅλως ἀποκαμὼν καὶ ἀηδιάσας. Ἡ μεγίστη ἐκείνη ἐλπίς ἥτις ἀντιζύγιζεν τοὺς πόνους τοῦ ταχέως ἐκλείπει, καὶ ἀρχίζει ν' ἀποθαρρύνεται. Ἐπειτα οἱ μὺς τῆς ῥάχews εἰσὶ τοσοῦτον ἐρεθισμένοι καὶ εὐπαθεῖς ὥστε δι' ἄνθρωπον σωματώδη ὡς αὐτός θὰ ὑποφέρῃ σφοδρὸν πόνον καὶ ἀνίαν.

— Ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ τί λέγουν τὰ ἱατρικὰ δελτία τὰ δημοσιευόμενα ;

— Καίτοι οἱ ἱατροὶ τῷ εἶπον μετὰ τὸ συμβούλιον ποία ἦτον ἡ κατάστασις του, δὲν ἐραίνετο ἱκανοποιηθεὶς καὶ ἐζήτησε νὰ ἴδῃ τὸ δελτίον. Ἐλαβον τὴν πρωτὰν καὶ τὴν μεσημβρίαν τὰ δελτία καὶ τὰ ἀνέγνωσα εἰς αὐτόν. Τῷ εἶπον ὅτι τὰ δελτία ἐξητάζοντο μετ' ἀνισυχίας παρὰ τοῦ κοινοῦ, καὶ μοι εἶπε : Ὁ λῶς θὰ βαρύνεται καὶ θ' ἀνδιᾶζῃ νὰ τὰ ἀναγνώσκῃ. Τί εἶναι μία ζωὴ ; Ποίαν σημασίαν δύναται νὰ ἔχῃ.

— Βεβαίως σεῖς δὲν ἐπιθυμεῖτε ν' ἀκούετε τόσον ἀπελπιστικὰς παρατηρήσεις.

— Βεβαίως ὄχι· ἀλλὰ ὑποφέρει τόσον, καὶ ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἡ κατάστασις του βαίνει τόσον ὁμῖα, ὥστε ἀποδίδομεν τὴν ἀπελπισίαν του εἰς τὸν λόγον τοῦτον. Ἦτο τόσον πλήρης θάρρους τὰς πρώτας ἡμέρας

καὶ δὲν εἶχεν ἰδέαν ὅτι ἡ πορεία τῆς θεραπείας θὰ ἦτο τόσον ὀχληρά.

— Ἐρρέθη τι εἰς τὸν πρόεδρον περὶ τοῦ δώρου τῆς Νέας Ὑόρκης εἰς τὴν σύζυγόν του ;

— Ὅχι, οὐδὲν τοιοῦτον ἐρρέθη πρὸς αὐτόν. Ὡς πρὸς τὴν κ. Γάρφειλδ, αὕτη συνεκινήθη λίαν ἐπὶ τῇ ἀπροσδοκίᾳ ταύτῃ ἐκφράσει τοσαύτης εὐμενείας.

— Ἐχει γνῶσιν ὁ πρόεδρος τῆς ἀνισυχίας τὴν ὁποίαν διήγειρεν ἡ κατὰ τῆς ζωῆς του ἀπόπειρα ;

— Ναί, ἔχει ἰδέαν τινά. Μὲ ἐρώτησε τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα τί ἔλεγεν ὁ λαὸς περὶ τούτου, καὶ τῷ εἶπον ὅτι ἐθεώρουν δικαίωμα του νὰ γινώσκῃ περὶ τῆς γενικῆς ἀγανακτήσεως ἐξ ἧς κατελήφθησαν πᾶσαι αἱ τάξεις τοῦ λαοῦ, καὶ ὅτι εἶχε τὴν συμπάθειαν ὁλοκληροῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. Τῷ εἶπον ὅτι μηνύματα ἐξ ὅλων τῶν μερῶν καὶ ἐκ διακεκριμένων προσώπων ὅλου τοῦ κόσμου ἀδιακόπως ἀφικνοῦνται ἀλλὰ δὲν δύναμεθα νὰ σᾶς ἀφήσωμεν νὰ τὰ ἴδῃτε. Ἀπήντησεν : Δὲν θέλω οὔτε ἐγὼ· ἀλλὰ νομίζεις ὅτι ἡ ἀγκνιάκητις εἶναι μεγαλειτέρα ἢ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Αἰγυπτίου. Ἐγὼ εἶπον ὅτι ἡ γνώμη μου ἦτο ὅτι ἦτο μεγαλειτέρα, ὅτι τότε τὸ τέλος ταχέως ἦλθεν, ἐνῶ νῦν πάντες ἦσαν ἐν ἀγωνίᾳ, ἐκκρεμόντη καὶ φόβῳ. Ἀλλ' ἐξηκολούθησα : δὲν ἐνθυμεῖσθε τὰς λέξεις σας τότε, «Ὁ Θεὸς βασιλεύει» ᾤ. Λοιπὸν καὶ τώρα ἔχουσιν ἐφαρμογὴν «Ὁ Θεὸς βασιλεύει καὶ ὁ πρόεδρος ζῇ». Ἀλλὰ τῷ ἀπέτρεψα τὴν ὁμιλίαν καὶ δὲν ἐπράχρησε περισσώτερον. Ἐπίσης τῷ εἶπον περὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ ὁποῖον ὁλόκληρος ὁ θρησκευτικὸς κόσμος ἔδειξε διὰ τακτικῶν καὶ ἰδιαίτερων λειτουργιῶν γενομένων ὑπὲρ αὐτοῦ—ὅτι καθολικοὶ, διαμαρτυρόμενοι καὶ Ἰουδαῖοι συνήρχοντο πρὸς προσευχὴν ὅτι δὲ τὸ συμβάν ἀπεδείχθη λίαν πρόσφορον πρὸς σύναψιν ἀρμονικῆς συγκρουομένων στοιχείων κατὰ πολλοὺς τρόπους.

— Πῶς τὸν ἀλλάσσετε τὸ στρώμα ;

— Ἐξ ἐξ ἡμῶν, τρεῖς ἐξ ἐκάστου μέρους, τὸν σηκώνωμεν ἐπὶ διπλῆς δυνατῆς σινδόνος. Τὸ στρώμα σύρεται ἀποκάτω καὶ ἕτερον τίθεται.

— Ἐρρέθη ὅτι ἀναγινώσκονται εἰς τὸν πρόεδρον τὰ ἡμερησία φύλλα τακτικῶς.

— Καταρχὰς ἡ κ. Γάρφειλδ ἔπραττε τοῦτο ἀλλ' ἔπειτα ἐπαύσαμε τὴν ἀνάγνωσιν.

ΤΟ ΣΦΑΞ

Τὸ Σφαῖ, ὅπερ κατελήφθη ἐπ' ἐσχάτων ὁριστικῶς ὑπὸ τῶν Γάλλων, εἶναι μία τῶν σπουδαιωτέρων πόλεων τῆς Τυνησίας. Ἐν πρώτοις κεῖται ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Γκαδὲς καὶ εἰς 225 χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς Τύνιδος ἀπόστασιν· σύγκειται ἐκ δύο πόλεων· ἥτοι τῆς ἁνῶ πόλεως, ἥτις κατοικεῖται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ μουσουλμάνων, καὶ τῆς κάτω πόλεως ἐν ἣ εἰσὶν ἐγκατεστημένοι οἱ Εὐρωπαῖοι. Ἐχει ἀκρόπολιν ἐξωπλισμένην δι' ἀρχαιοτάτων τηλεβόλων. Πύργος ὕψους δεσπόζει τῆς πόλεως· ἀνερχόμενος δέ τις εἰς αὐτὸν ἔχει ἐνώπιόν

του λαμπρόν θέαμα, τὴν εὐρείαν ζώνην, τοὺς τὴν πόλιν περικυκλοῦντας κήπους καὶ τὸν κόλπον τοῦ Γκαβὲς μέχρι τῶν νήσων τοῦ Κερκενάχ. Ἡ μουσουλμανικὴ συνοικία ἀριθμεῖ πέντε τεμένη, καὶ τρεῖς μεδρεσέδες· διὰ τίνος δὲ κατωπερείας κατέρχεται τις ἐξ αὐτῆς εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν συνοικίαν, ἥτις ἀποκτᾷ ἓνα καθολικὸν ναὸν καὶ μίαν συναγωγὴν. Ἡ εὐρωπαϊκὴ πόλις περιφρουρεῖται ὑπὸ δύο τηλεβολοστοιχιῶν, ὧν ἡ σπουδαιότερα καλεῖται «τηλεβολοστοιχία τοῦ ὑγειονομίου». Τὸ Σράξ στερεῖται πηγῶν ὑδάτων, οἱ δὲ κάτοικοι αὐτοῦ πορίζονται τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν στερνῶν θ: ἔχουσιν ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν. Οἱ κῆποι τῆς πόλεως ἀποτελοῦσι γοητευτικώτατον περιζῶμα συνιστάμενον εἰς σειρὰν δρυφράκτων ἀποκεχωρισμένων ἀλλήλων· εἰσὶ δὲ κατὰφυτοι δημητριακῶν καὶ καρποφόρων δένδρων. Ἐν τοῖς κήποις δὲ τούτοις ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐλαίων καὶ τῶν πορτοκαλεῶν διέρχονται οἱ κάτοικοι τὴν ἐποχὴν τῶν κυνικῶν καυμάτων. Καλλισεργῶσι δὲ ἐν ἀφρονίᾳ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ συκίονας, καλουμένους «σφύρες». Διατείνονται μάλιστα ὅτι ἐντεῦθεν ἐδόθη καὶ εἰς τὴν πόλιν ταύτην τὸ ὄνομα Σράξ ὅπερ σημαίνει ἀραβιστὶ «πόλις συκίων».

ΚΥΝΕΣ (ΠΕΠΑΙΔΕΥΜΕΝΟΙ)

Περίεργος περιγραφή δίδεται ἐν τινι ἀρτίως ἐκδοθέντι συγγράμματι ἐπιγραφομένῳ αὐὶ κύνες καὶ τὰ κατ' αὐτοὺς», περὶ πεπαιδευμένου κυνός, ὅστις προσέθετεν ἀριθμοὺς, ἐσυλλάβιζε συντόμους λέξεις, καὶ εὗρισκε τὸ πρῶτον γράμμα πόλεως ὀνομαζομένης παρὰ τίνος ἐκ τῆς ὁμηγύρεως. Ὁ διηγούμενος τοῦτο δὲν ἠδύνατο νὰ ἀνεύρῃ τὰ σημεῖα δι' ὧν ὁ κύων θὰ ᾠδηγείτο εἰς τοῦτο καὶ λέγει: Ἀναμφιδόλως εἶναι παιδιὰ ἀλλὰ λίαν ἐπιτηδεῖως γινομένη καὶ δεικνύουσα πόσον οἱ κύνες εἰσὶ δεκτικοὶ μαθήσεως, πλειότερον ἢ ὅσον ἡμεῖς φανταζόμεθα· διότι ὑπῆρχε κύων ὅστις ἐτέλει παιγνίδια τοσοῦτον τεχνικῶς ὥστε οὐδεὶς ἐκ τεσσάρων ἢ πέντε προσώπων, οἵτινες πλέον προσεκτικῶς τὸν ἐπεσκήπων, δὲν ἠδύνατο νὰ ἀνεύρισσι πόσον ἐβουθεῖτο ὑπὸ τῆς κυρίας του.

Οἱ οὕτω καλούμενοι δεδιδαγμένοι κύνες ἀδιακόπως ἐπεδείκνυντο εἰς ἐξοχικὰς πανηγύρεις καὶ ὁμοίας συναθροίσεις. Ὁ διασημότερος ἴσως ἦτον ὁ κύων Μουνίλο ἐκτεθείς ἐν Παρισίοις τὸ 1818. Ὁ κύων οὗτος ἀπῆλθα εἰς ἐρωτήσεις ἀπευθυνομένας Ὁλλανδιστῇ, Ἀγγλιστῇ, Ἰταλιστῇ, Γαλλιστῇ ἢ Λατινιστῇ. Οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ κερδήσῃ αὐτὸν εἰς τὸ ὄνομα καὶ ἐξετέλει διάφορα καταπληκτικὰ παιγνίδια πρὸς ἐκπληξιν τοῦ πληθους τὸ ὅποιον συνωθεῖτο ὅπως τὸν ἴδῃ. Ἀπαντήσεις εἰς ἐρωτήματα ἐσυλλαβίζοντο κατὰ τὸν συνήθη τρόπον ἐκ τῶν γραμμάτων καὶ ἀριθμῶν τὰ ὅποια ἦσαν ἐκτεθειμένα ἐντὸς ἐνὸς κύκλου, εἰς δὲ τῶν περὶ τῶν βεβαιῶν ὅτι τὸ σημεῖον δι' οὗ ὁ ἐκθέτης διηύθυνε τὴν ἐκλογὴν τοῦ κυνός ἦτο ἐλαφρόν τι τρίξιμον διὰ τοῦ ὄνυχος τοῦ λιχανοῦ καὶ τοῦ ὄνυχος τοῦ μεταίου δακτύλου—ὁ ἥχος οὗτος οὐδόλως ὑπὸ τῆς

ὁμηγύρεως ἠκούετο ἀλλὰ τὸν ὁποῖον ἀμέσως ἤκουε τὸ ζῶον καὶ ἀνταπεκρίνετο εἰς αὐτόν. Ὁ κύων οὕτω καθίστατο τὸ ὄργανον ἐφ' οὗ ὁ ἐκθέτης ἐπαίζεν, καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἐν πάσαις ταῖς περιστάσεσι ταύταις σύστημά τι τοῦ ποιεῖν σημεῖον ἀπαρτήρητον ὑπὸ τῶν παρῆστώντων, ἐφηρμόζετο. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐν παραδεχθῇ τις βλέπει, ὅτι μέγας βαθμὸς νοημοσύνης καὶ ἀντιλήψεως ἀπαιτεῖται ἐκ μέρους τοῦ ἐπιτελοῦντος τὸ μέρος τοῦτο κυνός. Εὐχάριστον εἶναι νὰ μάθῃ τις ὅτι τὰ πρῶτιστά ἀποτελέσματα ἐκ μέρους τῶν διδασκόντων κύνας ἐπετεύχθησαν δι' ἡπίων μέσων. Ὁ σὺρ Φραγκίσκος Head, γράφων περὶ τῆς γυμνάσεως τῶν κυνῶν, λίαν ἐμφατικῶς ἐξαίρει ταύτην, λέγων «ἐάν οἱ τοὺς κύνας διδάσκοντες δώσωσι τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν σαφῶς νὰ ἐννοήσωσι τί χρειάζεται, οὗτοι εὐχαρίστως καὶ ἐκούσιως θέλουσιν ἐπιτελέσει πᾶν ὅ,τι ἡ φύσις ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν δύναμιν νὰ πράξωσι καὶ τὸ ἐνστικτὸν νὰ ἐννοήσωσιν».

Ἀρτίως ἐξετέθη ἐν Παρισίοις εἰς θέαν τοῦ κοινοῦ τὸ ἐξῆς θέαμα γεγυμνασμένου κυνός. Ὁ ἐκθέτης ἐστρωσε ἐπὶ τάπητος περὶ τὰς 30 φωτογραφίας ἐν σχήματι ἐπισκεπτηρίου παριστανούσας ἡγεμόνας καὶ διασήμους τῆς Εὐρώπης ἄνδρας. Εἴτα προσεκάλει τινα οἰονδήποτε ἐκ τῆς ὁμηγύρεως νὰ ὀνομάσῃ ἓνα οἰονδήποτε ἐκ τῶν προσώπων τῶν ἐν ταῖς φωτογραφίαις παρισταμένων. Ὁ οὕτω κληθεὶς ὠνόμασε τὸν Βίσμαρκ. Ὁ ἐκθέτης ἐκάλεσεν ἓνα ἐκ τῶν κυνῶν πρὸς αὐτόν, ὅστις ἐπλησίασε τὸν κύριόν του θεωρῶν αὐτὸν ἀσκαρδαμυκτί.

«Φίλε μου, εἶπε πρὸς αὐτόν, ἤκουσας τὸ ὄνομα τὸ ὁποῖον ὁ κύριος πρὸ ὀλίγου ἐπρόφερε». — Ὁ κύων κατένευσε τὴν κεφαλὴν.—Πρόσεξε λοιπόν, εἶπεν ὁ κύριος, ἐξέτασε μετὰ προσοχῆς ὅλας τὰς εἰκόνας καὶ φέρε μου τὸν Βίσμαρκ.

— Ὁ κύων ἐπλησίασε τὸν τάπητα, προσεκτικῶς ἠρεύνησε ἐκάστην τῶν 30 φωτογραφιῶν καὶ εἴτα ἔστη ἐνώπιον ἐκείνης ἥτις παρίστα τὸν μέγαν καγγελάριον. Λαβὼν τὴν φωτογραφίαν εἰς τὸ στόμα, τὴν ἔφερεν εἰς τὸν κύριόν του.—Τὸ πείραμα ἐπανελήφθη πλειστάκις, καὶ πάντοτε διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐπιτυχούς ἀποτελέσματος.

Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἐπιτυχάνετο, ὥς ὁ κύριος τῶν κυνῶν εἶπεν ἀκολούθως εἰς τινα τῶν παρῆστώντων, διὰ τῆς διαφόρου τονίσεως τῆς φωνῆς ἀνκλόγως τῆς αἰτουμένης φωτογραφίας. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ὁ κύων ἐγίνωσκε ποίαν τῶν φωτογραφιῶν νὰ λάβῃ κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ τάπητος τάξιν αὐτῆς πρώτην, δευτέραν, τρίτην κτλ.

ΟΥΙΔΙΑΜ ΣΑΙΞΠΗΡΟΣ

Ὁ διάσημος οὗτος δραματικὸς ποιητὴς, ὅστις θεωρεῖται ὡς ὁ μέγιστος ποιητὴς τῆς τε ἀρχαιότητος καὶ τῶν νεωτέρων χρόνων, ἐγεννήθη τῷ 1564 καὶ ἀπέθανε τῷ 1616. Περὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ ποιητοῦ ὀλίγα γνωρίζομεν, ἐκ τῶν συγγραμμάτων ὅμως αὐτοῦ